Ч. 248. Субота 18 (5) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З палати послів. — Італіяньско-турецка війна.

Як доносять нинїшні телеграми з Відня, парляментарна ситуация з кождим днем погіршає ся. Вправдї сподївано ся, що вчерашний день принесе важні події і постанови, котрі мали подїлати на дальший розвиток відносин, однако не числено ся з тим, що вже вчера прийде до частинної кризи в кабінетї.

Тимчасом хід засїданя скарбової комісиї приспішив розвиток подій. На тім засїданю більшість заявила ся против junctim між податковими предложенями а урядничими, супротив чого — як зачувати — мінїстер скарбу подав ся до димісиї.

По мисли бажань урядничих орґанїзаций, котрі заявили ся против одноразового додатку, презес польского Кола взяв назад своє звістне предложене, а Коло займило становище, що вже тепер треба увзглядити жадане урядників в справі часового авансу. Супротив того конференцию п. Президента мінїстрів з провідниками клюбів відложено до нинї; однако вже вчера показало ся, що сторонництво не згодить ся на податкові предложеня мінїстра скарбу, що також вплинуло на єго рішене.

Супротив димісиї мінїстра скарбу, президент ґр. Штірґк удав ся до Кола польского з предложенем обняти теки мінїстра скарбу кимсь з Поляків. Коло взяло то предложене під обради. Найблизші днї порішать, як справа покінчить ся.

З другої сторони виринає питане, чи зміна в кабінетї вспіє полагодити всї трудности теперішного положеня, тимбільше що по вчерашнім засїданю дорожняної комісиї, положене видає ся ще більше замотаним.

На вчерашнім засїданю палати послів вела ся дальша дискусия над справою дорожнї. По промовах послів Бянкінї'ого і Крека забрав слова мінїстер рільництва Залеский і виголосив довшу промову, в котрій обговорив проґраму і цїли мінїстерства рільництва, висліди спису худоби в Австриї, справу підвисшеня цїни мяса і справу довозу мяса з заграницї.

По промові пос. Слявічка дискусию перервано, а по відчитаню інтерпеляций, засїдане замкнено. Слїдуюче засїдане нинї.

Вчерашна рада мінїстрів турецких займала ся вчера предложенями деяких держав в справі навязаня переговорів з Італїєю. Розважувано також можливість подїлу провінциї триполітаньскої так, аби Туреччина задержала Киренаїку, а Триполїс відступила Італїї. Рішеня не було нїякого, але здаєть ся, що більшість мінїстрів є за дальшим веденем війни.

Дневники „Tanin" і „Jeni Gazetta" доносять, що коло Бумелїяну прийшло до нових кровавих битв. Минулої пятницї Турки і Араби в числї 6.000 людий з 3 арматами напали на Сіді-Месрі, віддалене від Триполїсу о 1·3 клм. на полудне. Вечером було італїяньске ліве крило майже знищене, решта лївого італїяньского крила уступила до окопів і укріплень, Італїянцї втратили поверх 200 людий; Турки мали 80 убитих і 22 ранених. Турецка дивізия, що стоїть перед італїяньскими становищами, числить 25 тисяч людий. Турецкі напади поновлено в суботу і недїлю, але вислїд боротьби ще не звістний.

Льондоньскі дневники твердять, що Турки здобули артезийский водопровід, котрий виконали Італїянцї перед мурами Триполїсу.

Турецке мінїстерство війни одержало з Токри депешу датовану 10 с. м., яка доносить, що воєнні італїяньскі пароходи під Токрою (близько Бенґазї) візвали місто до здачі, однак Турки відмовили сему домаганю, почім зачали італїяньскі кораблї бомбардувати місцеві касарнї. Турки, маючи 3 армати, ставлять опір і надїють ся, що недопустять до висади.

Дня 13 с. м. прибула до Деґібад турецка каравана, зложена з 2 батерий і 50 скринь амуниції. Шеф ґенерального штабу в Триполїсї, Феті, не погиб, лише є ранений.

Кореспондент дневника „Stampa" дізнає ся від приятеля предсїдателя мінїстрів Джіолїтіого, що акция італїяньскої фльоти ще не по-

---

23)

Крізь стїну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Як собі хочете — сказав Ґотвіль і обертаючи ся до Кітреджа, відозвав ся гнївно: — Кітредж, доси відмовляли ви всякої відповіди що до дами, до котрої писаний ваш лист. Тепер мусите говорити. То зовсїм ясне, що то она була тою особою, котра забрала вас до фіякра. Заперечите то?

— Волію на то не відповідати.

— Она була вашою любкою. Заперечите?

— Так, перечу зовсїм рішучо! — скрикнув Американець, не ждучи на остерігаючий знак пана Плендо.

— О! — сказав судия. — Попросіть ту даму, аби увійшла сюди.

Льойд глядів наляканий на двері і серце єму стиснуло ся, коли побачив входячу чорну стать з поблїдлим лицем і запалими очима. То була Пуссі, що внїсши з собою легкий запах фіялків, вступила до комнати.

— Виведіть обжалованого до передної комнати, доки не задзвоню — приказав судия.

Коли Кітредж з своїм оборонцем і поліциянтом виходив з комнати, оглянув ся на Пуссі і їх очи стрітили ся.

— Прошу панї усїсти — сказав Ґотвіль і почав єї питати, приговорювати їй, мучив і томив єї так довго, аж доки по півгодиннім переслуханю не витягнув від неї цїлої історії єї відносин до Льойда.

Она пізнала єго може перед роком в Новім Йорцї, коли була там за орудками і мешкала в готели Вальдорф. Позаяк найбільша часть єї знакомих була на селї і она нудила ся, перебували они богато з собою. Она не привязувала до того нїякого значіня і аж тодї здавала собі справу з єго чувств, коли вернула до Парижа і він приїхав за нею найблившим пароходом, що було з єго сторони тим більше нерозважно і глупо, що покинув дуже добру посаду і поріжнив ся з родиною.

— Що то була за посада? — спитав судия.

— При однім великім господарскім товаристві.

— Чи він був в добрих материяльних відносинах? Жив як заможний чоловік?

— О, так, ходив часто зі мною до театрів і на концерти і все присилав менї цьвіти.

— Чи робив вам коли які подарунки?

— Так.

— Які?

— Подарував менї золоту мошонку, яка менї раз дуже подобала ся на склеповій виставі Тіффанї'ого.

— З щирого золота?

— Так.

— І ви приймили єї?

Она почервонїла.

— Я була би того не зробила, але прислав менї єї як пращальний подарунок на корабель, коли я відїздила до Франциї і я не могла єї вже відослати.

Пан Ґотвіль помовчав хвилю, аби збільшити драматичне вражінє, а відтак сказав з притиском:

— Моя панї, може то здивує вас, коли почуєте, що пан Кітредж їхав до Франциї тим самим кораблем що й ви.

— Нї, нї, я бачила всїх подорожних; єго там не було.

— Дуже вірю — відповів Ґотвіль усьміхаючи ся лукаво — бо ви говорите о подорожних першої кляси, а він їхав третою.

— Третою!

— Так і в часї тих пятьох чи шістьох місяців, в котрих удавав перед вами ґалянтного кавалєра, був він зовсїм без средств.

— Алеж нї! — скрикнула. — Ми богато бували разом і він видавав все богато гроший.

— Так, так! А він заставив свої дорогоцїнности, грав в карти і голодував, аби лиш міг з вами видавати гроші. Ми всьо дуже добре знаємо!

— Мій Боже! — Она стрясла ся. — А я о тім нічого не знала, не причувала того!

— Я то всьо наводжу длятого, аби ствердити, що пан Кітредж мусів вас любити, як мало яку женщину любить ся. Тепер спитаю

чала ся. Також не є правдою, мов би італіяньску фльоту відкликано до Тарензу. Італіяньске правительство не хоче викликувати комплікациї, бо наколи би італіяньска фльота зачала острілювати турецкі береги Адрийского чи Йоньского моря, в такім випадку в Альбанії і в Македонії вибухнула би ворохобня, Болгария мусіла би змобілізуватись, а тоді прийшло би також до вмішаня Австро-Угорщини, а сего всего хоче італіяньске правительство уникнути. Не уступає перед протестами великодержав, бо такі протести обмежували би самодіяльність і свободу діланя Італії, але шанує міжнародні вгляди.

„Die Zeit“ доносить з Медіоляну, що вже дотепер змобілізовано до посилки до Тріполісу 100 тисяч італіяньских вояків, з чого 78 тисяч находить ся вже в Тріполісі. Кромі сего має ще бути змобілізованих дальших 150 тисяч резервістів.

Новинки.

Львів, 17 падолиста 1911.

— Іменованя. П. Міністер справедливости іменував судию Оттона Томовича в Кімполюнґу на Буковині заступником прокуратора державного в Сучаві.

— Надане стипендий. П. Намістник надав опорожнені стипендиї з фонду наукового призначеного для молодїжи рускої народности в річних квотах 210 К почавши від шкільного року 1910/11 слідуючим слухачам права і фільософії в львівскім університеті: Іванови Якимови, Андреєви Музичці, Николаєви Малицкому, Петрови Пав. Михайлуньови і Николаєви Ключкови а в краківскім університеті Антонови Крижановскому.

Крім того признав Є. Е. п. Намістник дальше право побору тої ж стипендиї Іванови Булї укінченому слухачеви права в краківскім університеті і укінченому слухачеви фільософії в університеті в Градци (Грацу).

— Лїцитация. Дня 20 падолиста 1911 о год 9 рано відбуде ся в магазинах товарових станції Львів публична лїцитация невідобраних товарів, як: горівки, вина, кава, чай, сьвічки, меблї, рами, книжки, сукна, сірники, смаровила, полотна, залїза, товари блаватні, машини рільничі і до шитя, порожні мішки і т. п.

— Справа зрівнаня календаря. Вже кілька лїт тому назад порушували ми справу зрівнаня чи радше заміни юліяньского календаря, якого держить ся ще лиш наша церков, на григорияньский, принятий нині загально в цїлім сьвіті — навіть Япанцями. Справу сю порушив онодї в „Русланї“ і якийсь сьвященик в „Дописи з міста“. Голос сьвященика в сїй справі треба лиш з радостию повитати і треба лиш бажати, щоби справа ся знайшла серед нашого духовеньства як найбільше прихильників, бо тодї слово моглоби легко стати ся дїлом. Не треба майже й доказувати як великої ваги і значіня сталась би для нас тота зміна і як великі принесла би она для нас користи під зглядом релїгійним і обрядовим національним і економічним. Хто лиш трошки над сею справою розважнїйше подумає, сам легко о тім переконає ся. Досить хіба лиш вказати на то, кілько то тяжко працюючих людий по містах лиш задля чистої календарскої формалїстики, не стоячої в ніякій звязи нї з вірою і обрядом, нї з народним почуванєм, змушені відчужувати ся від своєї народности та як тота календарска нерівність навіть і під економічним зглядом даєсь відчувати. Зовсїм справедливо пише длятого згаданий сьвященик в „Русланї“: „Най нїхто не боїть ся, що через звіснанє календаря, попсує ся справа унїї, бо злі духи і без того найшлиб не одну колоду для неї. Ми Українцї через подвійний календар нїчо не вискуємо в Росії анї для справи унії, анї для справи народної — а за се тут в Галичинї тратимо чимало, а передовсім по містах. Передовсім не рівне численє — бож кождий повинен признати, що наше численє се анахронїзм, викликує легковаженє нашого обряду і сьвят“.

Що наше численє, се справдї „анахронїзм“, се признасть кождий розумно-мислячий чоловік, але тут насуває ся зараз і питанє, чи дасть ся той анахронїзм усунути. Нам здає ся, що се далось би легко зробити, бо нам Русинам греко-католикам не розходилось би о зміну календаря на строго наукових основах. Як би о то розходило ся — а в Росії і на то поклинують ся, хоч там може ще більше розходить ся о ті темні непросьвічені маси православного народа, у котрого наука Христова ще тісно звязана з поганьскими забобонами — то треба би ще довго на то ждати, може ще й цїлі віки, бо похибка в обчисленю дотеперішного григорияньского календари єсть так мала, що в практицї не робить нїякої ріжницї.

Отже для нас вистало би вповні зрівнати наш календар з григорияньским а на то не треба би нїяких наукових обчислень, лиш згоди всего духовеньства і визначеня по зрілій розвазї реченця коли і як тота зміна мала би наступити. Вся акция в сїм напрямі зависїла би по нашій думцї лиш від волї князів нашої церкви і зрілої наради відпоручників духовеньства. Справа ся діждала би ся може навіть і скорого полагодженя, як би єї в нашій суспільности частїйше і голоснїйше порушувано та приготовлювано до неї широкі маси нашого народу а навіть заохочувано їх до того, щоби они домагали ся зміни календаря.

— Землетрясенє в середній Европі. З Відня, Монахова, Штуттгарту, Ерфурта і инших міст середної Европи надходят вісти о досить сильнім землетрясеню яке дало ся почути вчера вечером около пів до 11 год. Найсильнїйше було в Штуттгартї. Вся знадоба в комнатах порушала ся і перевертала ся а богато людий зі страху повтїкало на улицю. В Франкфуртї над Меном стїни в декотрих домах попукали а люди лиш на пів повбирані повтїкали на улицї.

— З Чорткова. В понедїлок, дня 20 с. м. о 12 годині в полудне в комнатах „Народного Дому“ в Чорткові відбудуть ся зібори ширшого комітету ґімназияльного і делеґатів читалень „Просьвіти“. На порядку дневнім дуже важні просьвітні справи. За Видїл Філії Товариства „Просьвіти“: *Др. Горбачевский*, голова. *І. Коссак*, секретар.

— Огні. На будові одного з домів при ул. Ходкевича вибух огонь внаслїдок того, що від рури сильно розпаленої печи займила ся плахта, прикриваюча вікно а від неї дошки. Огонь сей в пору добачено і угашено. Шкода виносить ледви кільканадцять корон. — Дня 8 с. м. вибух огонь в Болшівцях. Займило ся в однім шинку недалеко суду внаслїдок лихої будови комина. Огонь при сильнім вітрі зачав так ширити ся, що загрожував цїлому місточку. Остаточно удало ся єго угасити. Згоріло пять

вас, длячого ви перед шістьома місяцями поріжнили ся з ним?

— Того я не зробила — випирала ся несьміливо.

— Пані, доси був я дуже терпеливий і хотів би не нарушати ваших чувств, але то мушу безусловно знати. Чи винна була тому та дівчина?

— Нї — то було вже перед тим — менї здаєть ся — я не знаю.

— Отже я мушу в инший спосіб помочи вашій памяти — відповів судия і потиснув електричний дзвінок.

— Приведіть сюди обжалованого — приказав поліциянтови, який сейчас явив ся і зараз по тім сидів Льойд коло свого оборонця, між тим як Пуссі Вільмот лишила ся на своїм місци.

— Пан Кітредж вже признав, що то єго письмо — почав Готвіль, витягаючи листи із шкіряної торби — а ви здаєть ся не будете перечити, що ті листи були писані до вас, правда, ласкава пані?

— Так — відповіла тихо.

— Позаяк пан Кітредж відмовляє всяких зізнань в тій справі, а ви також кажете, що розходило ся лише о звичайне знакомство між вами обоїма, то я дещо перечитаю вам з тих листів — говорив судия поволи, переглянув кілька листів і відчитав відтак довгу і горячу заяву любови, яка містила ся в однім з них.

— Прошу пані, чи мужчина писав би в той спосіб до женщини, з котрою жиє лиш в знакомстві? — спитав відтак, а коли пані Вільмот сиділа мовчки і зі спущеними очима, обернув ся до Льойда і спитав:

— А що ви на то скажете, Кітредж?

Льойд стрітив погляд судиї навіть не моргнувши оком, але не відповів нїчого.

Готвіль глядав дальше між листами, найшов ще инше подібне дуже пристрастне місце і відчитав єго.

— Оно чейже зовсїм ясно, що мужчина і женщина, котрі пишуть до себе такі листи мусять стояти дуже близько — говорив судия дальше. — Не хочете признати, що так справдї було? — Нї? То прошу панї, я велю візвати вашого мужа і відчитаю ті листи ще раз в єго присутности.

— Надуживаєте вашої власти над безборонною женщиною в найпоганїйший спосіб! — крикнула пані Вільмот.

— Нї — відповів судия строго — я стараю ся відкрити і пояснити погане скритоубийство. Даю пані ще пять мінут часу надумати ся.

Відтак обернув ся до Кітреджа і говорив дальше:

— А коли ви тепер не будете говорити, то я велю спровадити сюди дівчину з Нотрдам і спитаю єї, що она скаже на ті листи.

Льойд задрожав і ще більше поблїд. Однако глядів просто в очи пана Готвіль і сказав тихим, але рішучим голосом:

— Коли схочете допустити ся такої жорстокости супротив невинної дївчини, то я очевидно не можу вас в тім спинити. Але одної відповіди не вимусите від мене. Ви судия, а я увязнений; сила лежить в ваших руках, а я безсильний; але мимо того є щось, що ми оба маємо і ви знаєте також що нїякий мужчина не має права завдавати другому мужчині такого питаня.

— Добре сказано — похвалив пан Пленло.

Судия обернув ся з холодним, непорушним видом і сказав до пані Вільмот:

— Ще дві минути! Ваш муж є в своїм клюбі, а там жде один з моїх урядників, котрому можу кождої хвилї поручити телефонїчно, аби прийшов з ним сюди. Чи хочете признати, що пан Кітредж стояв в дуже близьких зносинах з вами? Що він був для вас чимсь близшим як лиш приятелем або добрим знакомим? Так, чи нї? Маєте ще трицять секунд!

Настала мертва тишина. Серце Пуссі Вільмот било як ковальский молот. Мука єї дійшла до краю. Тепер простягнув судия руку до дзвінка і єї серце ударило сильно а відтак немов би завмерло. Ось наближає ся єго червоний грубий палець до білого ґузичка.

І она піддала ся. Піднесла руку і з єї уст пронесло ся на пів тихо але виразно слово:

— Так!

— Ах! — відозвав ся судия і перо писаря побігло скоро зі скрипотом по папері.

— Гадаю, що не будете тїй пані перечити — сказав Готвіль, обертаючи ся до Льойда. — Крім того вистало би й признанє тої пані. Ви любили паню Вільмот і з заздрости і ненависти до суперника допустили ся злочину. Маємо вже повні докази на те, як знаєте: оружє, ті погрози в листї, слїди ніг і товчок до злочину. Маєте що на те сказати?

— Маєте мнимі докази против мене, хоч они всї фальшиві —

— Як фальшиві? Будете ще перечити, що ви грозили Мартінецови?

— Я грозив, що розібю єму голову, а то що инного як скритоубийство.

— А пістолєт? А слїди ніг?

— Того я сам не можу собі пояснити. Знаю лиш, що я невинний. Я не мав нїякої причини, аби допустити ся того злочину.

— Пристрасть і заздрість були все приводом убийств.

— Але тут не було нї пристрасти нї заздрости.

(Дальше буде).

загород зі всім сегорічним добутком, 40 штук дробу а також і судовий будинок єсть трохи ушкоджений. Шкода виносить 40.000 корон і була в части обезпечена.

— Маркіянові сьвята. Товариство „Учительска Громада“ в Бережанах враз з ґімназийною молодїжию устроює нинї вечером в соті роковини уродин Маркіяна Шашкевича концерт в салї „Сокола“. Дохід призначений для бідної молодїжи бережаньскої ґімназиї.

Дня 12-го падолиста с. р. сьвяткувала Дрогобиччина память сотих роковин уродин Маркіяна. Вже досьвіта почали сходити ся люди з ріжних сторін до міста, около полудня заповнили таки цїлу площу сьв. Тройці. В церкві правилось рівночасно торжественне богослужене. О 12-ій год. слїдувало відслонене памяткової таблиці на церкві сьв. Тройці, яку „Земля дрогобицка“ жертвує першому апостолови ідеї національної в Галичинї. — Тут промовив місцевий орґанїзатор і голова комітету обходового др. Ярослав Олесницкий, а в своїй промові вказав на ідеї Маркіяна та візвав нарід, щоби ступав єго слїдами.

Відтак відбув ся похід на улицю ім. Шашкевича. Кількатисячна маса під енерґічним проводом п. Неговича та п. Федитника уформувалась в барвний стяг, на котрім луналя прапори „Січий“ та „Соколів“.

Похід задержав ся під „Народним Домом“, де з бальконy промовив посол др. Цегельский. В своїй, промові вказав бесїдник на Маркіяна яко на першого піонїра національної ідеї — а вкінци загрів нарід до дальшої борби за його ідеали.

Відтак відбула ся торжественна академія, в якій взяли участь кромі селян і наші міщани та інтеліґенция. В проґраму входили промови, декляманції і хори „Бояна“ та читальні „Просьвіти“ з передмістя „Війтівска гора“.

І самбірский повіт сьвяткувати буде урочисто напять незабутного Маркіяна в містї Самборі дня 19 падолиста (в недїлю перед сьв. Михаїлом). О год. $11^1/_2$ відправить ся поминальне Богослужене і панахида за бл. п. Маркіяна. Відтак слїдує похід улицями міста Самбора — який затримає ся коло „Бесїди“, де відбуде ся засаджене памяткового дуба Маркіянового зглядно вмуроване памяткової таблиції. Вечером того самого дня о год. 7 вечером відбуде ся концерт в салї „Сокола“. Дїти самбірскої землї! кличуть Вас всї українські самбірскі товариства. Покиньте в сей день свої буденні занятя — приходіть до Самбора, своєю участю в тім народнім сьвятї покажете свою житєву силу, переконаєте всїх, що живете на своїй землї, зрошеній кровю і потом наших Батьків. За самбірскі повітові Товариства: За філїю „Просьвіти“: Василь Бережаньский, радник судовий. За філїю Р. Т. П.: Теодор Білецкий, проф. ц. к. семінариї. За „Руску Бесїду“: Михайло Мартинець, ц. к. стар. радник техн. За кружок пань: Стефанія Копровска. За Тов. „Руска Шляхта“: о. Дмитро Гординьский, парох в Кільчицях. За „Шкільну Поміч“: Антін Копровский, радник судовий. За Тов. „Сокіл“: Василь Щербатюк, судия повітовий. За філїю „Сільский Господар“: о. Никола Боберский, парох в Ваневичах. За „Тов. збуту худоби“: Володимир Крисько, дідич Котованя. За „Народний Дім“: Франц Сїлецчий, емер. проф. Комітет сьвяточного обходу: Франц Рабій, декан і парох в Самборі. Др. Данило Стахура, адвокат. Олекса Бойцун. о. В. Петрик. Роман Форостина. Василь Кіцула. Іван Луцкий, Ілько Кульчицкий.

— Страшна траґедия склала ся вчера по полудни в домі бувшого шефа секциї в міністерстві справедливости Гольцкнехта. Практикант судовий др. Марковіц, син пенсіонованого листоноса, літ 25, був від 7 лїт домашним учителем у Гольцкнехтів і в послїдних часах старав ся о руку доньки 24-лїтної Мариї. Дїставши, як то кажуть, гарбуза, постановив зімстити ся. Вчера по полудни в неприсутности родичів увійшов задними дверми до мешканя і заставши в комнатї свого ученика 17-лїт. Юрия Гольцкнехта, котрого приготовляв до матури, стрілив до него з револьвера і убив на місци. На голос вистрілу впали до комнати 21-лїтний Роберт і Мария. Марковіц стрілив насамперед до Мариї і убив єї на місци, відтак трома вистрілами пострілив на смерть Роберта а наконець і сам собі житє відобрав. Роберт Гольцкнехт помер в годину по замаху.

Телеґрами

Відень 17 падолиста. Рада державна. Палата послів приступила до дальшої розправи над дорожнечею. Промавляв п. Вацек (ческ. аґрар.), а по нїм забрав голос п. Рознер.

Париж 17 падолиста. Президент Фалїєр дав вчера в Елїзейскій палатї пир в честь сербского короля Петра. Обмїняно тоасти увіряючі о взаїмнїй дружбі. Бувший президент Любе відвідав короля.

Париж 17 падолиста. Як доносять, король сербский при висїданю з повоза перед мінїстерством справ заграничних зранив ся в праве колїно. Рана здаєсь дуже болюча. Коли король в ночи вернув з Елїзейскої палати до мінїстерства справ заграничних, не міг ходити і двох людий внесло єго сходами на гору.

Петербург 17 падолиста. Позаяк правительство росийске на ноту вислану дня 11 с. м. до Теґерану, не одержало відповіди, то зарядило вислати відділ войска до Персиї. Відділ той знаходить ся в Касвінї і піде до Теґерана.

Петербург 17 падолиста. „Нов. Время“ містить розмову свого сотрудника з ческим полїтиком Крамаржем. Крамарж видить найповажнїйшу небезпечність для Росиї в україньскім руху. На думку Крамаржа відносини Поляків до Росиян в Галичинї повістають в безпосередній зависимости від відносин Росиян до Поляків в царстві польскім. Росияни, що голосять лиш клич борби з Поляками шкодять Росиї і єї державним інтересам.

Мілянo 17 падолиста. О год. 10 м. 30 дало ся тут вчера почути землетрясене, триваюче кілька секунд. Також з Лєкко Варезе і инших сусїдних місцевостий доносять о землетрясеню.

Константинополь 17 падолиста. Вчера пополудни відбула ся надзвичайна рада мінїстрів в справі Тріполїса.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·5*, **6·25**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·06.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Филії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий віддїл

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних институций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.